

BORSSZEM JANKÓ

T. K. Tempora mutantur, *sed nos non mutamur* in illis. Minden elmulik, megváltozik, oda lesz, de én — maradok.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : **Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.**

Egyes szám 16 kr.

Ki ellenünk?

Ki ellenünk még? — A király velünk, —
Ő érti és fájlalja szégyenünk;
S bár olyan ellen fen reánk agyart,
Ki a királyi trón lépcsőin áll, —
Mégvédi népét a dicső király:
»Elég a hajsza, — ne bánts a magyart!«

Ki ellenünk még? — Már-már csüggedénk,
De biztató szó hangzik im felénk!
»Jogotok szent, és őre én vagyok!«
Felséges ajk szólt bölcs és jó szavat,
Ajk, amely esküdt s mindig hű maradt,
S a nemzet arcán új öröm ragyog.

Ki ellenünk? Udvarnép, balga had,
Mely hű szolgának hirdeted magad,
Pléhkardjaid ne csörtesd ellenünk,
Vagy hűséged hazugság, — nem egyéb.
Mert szívben egy a fejdelem s a nép
Bízzál magyar! a bölcs király velünk!

Német gorombaság.

— Makáma. —

Amióta Arany János, — akinek a tudománya nem volt ám hiányos, — a magyar makámát megalakította — s e formában megírta, mily kedves állat a poloska, — azóta, oh nagy germánok, — ti patent culturhordárok, — ez a műfaj illik rátok. — Mondunk is hát így egy pár szót, — ámbár, tudjuk, mindig kár vót — rátok a szót vesztegetni: — vastag bőrön nem fog semmi. —

Hej, a híres német egység gyönyörűen érvényesül: — unisono zeng a kar, ha figyelemben részesül. — A magyar nép udvariasságát, — mely már oly merész, hogy német földre hág át, — meg is kell torolni, még pedig keményen, — ősi germán medve-módon, koncert-förmedvénynyel. —

Rég úzitek ezt a csinos módit; — de a »grossdeutsch« hetvenkedés, — melynek széles e világ már kevés, — tudjuk, honnan datálódik. — Oh, a derék francia nemzet, — öt milliárdot bár törlesztett, — nektek adóstok még sokkal: — hátrább hát az agyarakkal! — De mivel e »barbár« szólás szótártokban alig áll bent, — megmondjuk hát németül is: Es ist noch nicht aller Tage Abend! —

Hej, németek, ha a jó Bulwer — benneteket jobban ismer, — nem úgy czimez: »Edles Volk der Denker,« — hanem így, hogy: »Volk der Junker und der Stänker.«

Népgyűlések.

— Az »Egyetértés« táviratai. —

Kutyabagos, aug. 18. Aratás be levén fejezve, czigányunk Amerikában és így tánczvigalom megtartása lehetetlen, helybeli intelligenzia egyéb multság hián népgyűlést rendezett a »Sánta malacz« vendéglő dísztermében. Miután szeretett képviselőnk, *Juhász András* elragadó ékesszólással fejtegette a Janszky-ügy mibenvoltát, helybeli intelligenzia egyhangulag elhatározta, hogy:

1. A királyi kézirattal nem elégszik meg;
2. önálló hadsereget követel;
3. Tisza Kálmánnak bizalmatlanságot szavaz.

Vámos-Pércs, aug. 19. A helybeli népgyűlés *Kenyeres Márton* kántortanító indítványára egyhangulag elhatározta, hogy a koronás királyhoz kérvény intézendő Janszky felakasztása, Tisza Kálmán elcsapatása és a néptanítók fizetésének fölemelése végett.

Agarászó-Szent-Demeter, aug. 20. A mai népgyűlés *Szalonnás Péter* környékbéli szónok és hazafi beszédjének meghallgatása után egyhangulag Tisza lemondását és a hátrálékos adók elengedését követeli. A népgyűlést sikerült táncmultság követte, melyen a következő hölgyek vettek részt: Piros Erzsike, Birkás Anna, Fehér Klára, Nagy Juliska, Kiss Évike, stb.

Szilas-Balhás, aug. 21. A mára összehívott népgyűlésre egyedül annak rendezője: *Kalapos Pista* nagyreményű VI. osztálybéli gymnáziumi tanuló jelenvén meg, a saját kitűnő beszédjének meghallgatása után egyhangulag elhatározta, hogy az országgyűléshez kérvényt intéz:

Janszky halálra ítéltetése,
az önálló hadsereg szervezése, és
a gymnáziumi tantárgyak redukálása iránt.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer szörnyű átkozódásaiból.

— Onyi áldásban részesítsenek, omint o királyi kéziratot!

— Kétszáz éves Bodavár viszszavételi önnepélyen kópjál edgy nodj nemzeti orczolútést.

— Ledjél te Tiszo Kálmán, és oz egész nyorot töltsd el kinok kilzt és kánikulo vigin mendgy Ostendéba.

— Ledjél te o mogyor nemzet és onyi sok borátod ledgyen!

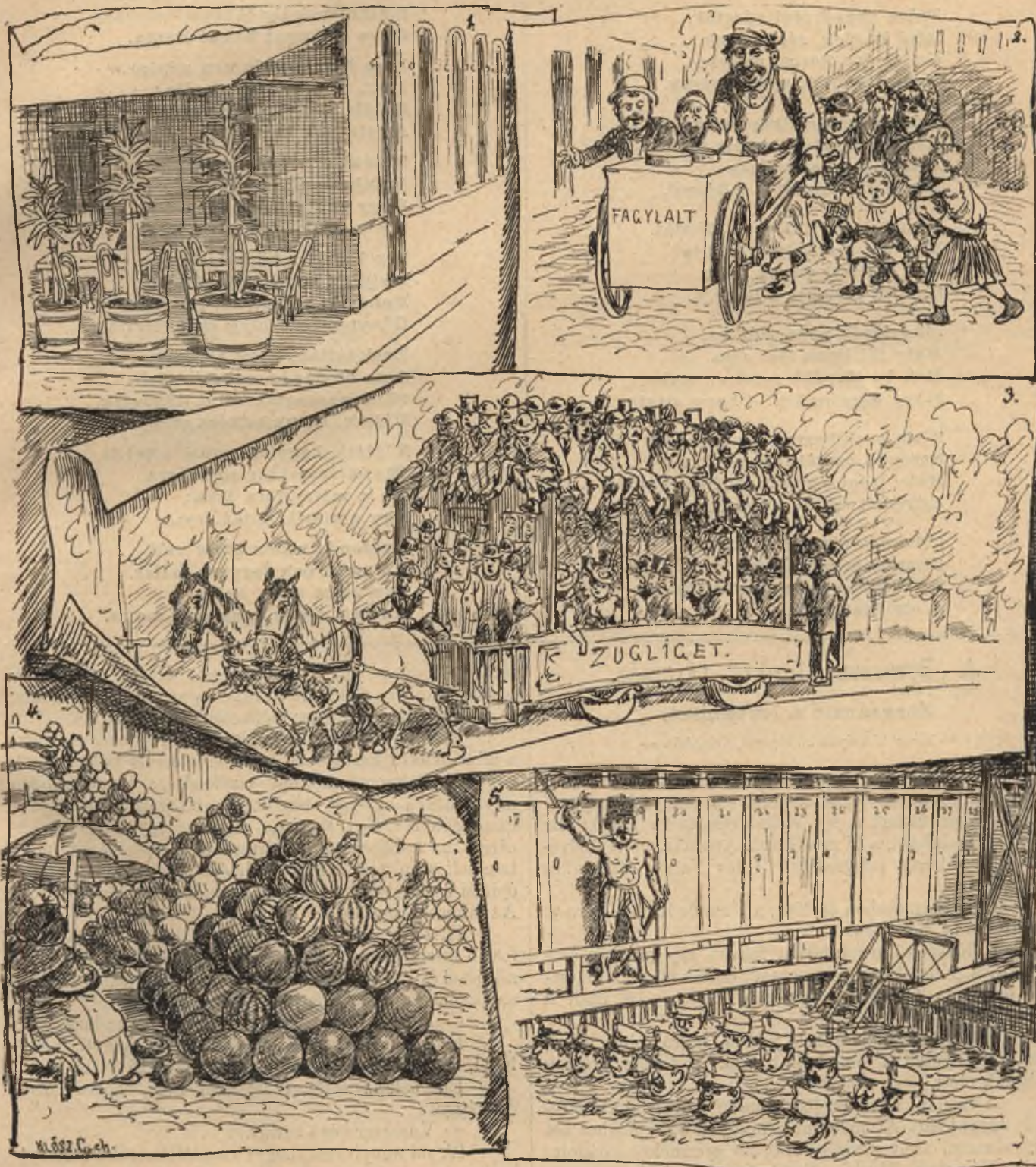
— Ojsághordó ledjél és ébredjél fül rendesen nolcz órakor!

— Ledjen o te neved Kohn Jákob és emlékezzen meg terólad 150 sorban o Főggetlenség czimő néplap.

— Izroelit ledjen o te fűnököd s toláljo meg o te osztolodon a tizenkét röpirattul edj tiszteletpéldángyt.

— Szálljál fel Silbererrel, de ne vele gyere vissza.

NYÁRI MULATSÁGOK.

(Az az öt gyönyörűség, a mely a szegény izzadó fővárosi vigasztalására rendeltetett: 1. A »zöld.« 2. A mi szemnek és szájnak kellemes. 3. A friss levegő. 4. Az árnyék. 5. A hullámok.)

Történelmi kiállítás.

Falon függő régi zászlók,
Régi kardok, régi képek . . .
Emlékek a korra, melyben
Egymást ölték még a népek.

Sok elavult gyilkos szerszám,
Rozsdás vasból, kopott fából . . .
A mai kor nemzedéke
Fizeti az entréet — s bámul.

Bámul: „hej! ki ezt a dárdát,
Meg ezt a szablyát emelte
Vas lehetett annak karja
S acél lehetett a lelke.“

„S óriások népe volt az,
Mely föl ilyen ijtat ajza, —
Hej, be törpébb most az ember
Hogy elgyöngült, — hogy elfajza!“

S ma csak borzad a nagy ősök
Szörnyű csatáit olvasva . . .
Huh! mint szurták, döfték, vágták
Egymást agyba, főbe, hasba.

„Ma már nincsen óriása
Semmiféle nációlónak
S nincs kegyetlen barbár harcza
A civilisatlónak.

Ily nehéz pánczél ma nincs már,
Vállunk ma csak borju nyúzza, —
S nincsenek ily lánczos bombák,
S ma az ágyut hat ló huzza.

És a harcban is van népjog, —
Igaz, ki sem hallgat rája; —
S áldja a vörös keresztet
A jelennek katonája.

Szóval, e sok díszes lim-lom
Szánkra azt a morált adja,
Hogy az ember régen: testre, —
Ámde szellemére nagy ma.“

Igy beszél a közbölcsesség,
Mely az entréet megfizette;
Hanem a sok ócska, lim-lom
Gúnnyal mosolyg csak felette.

Ezek látták, hogy az ősök,
Ama csodás harci-szörnyek,
Mint szuszogtak, mint köhögtek,
Válluk, hátuk miként görnyedt.

S látják, hogy az ember most is
Tüzzel-vassal tör egymásra.
Ma is rajta Kain átka:
Egy a másik sírját ássa.

Hajdan is nehéz teher volt
Az embernek fegyver, paizs.
És a lelke adáz, balga —
Az volt régen, s az még ma is.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Szenzáció a levegőben.

— Ama bizonyos budapesti hírlapból. —

Az emberséges Jusuf Ibrahim ben Kohn színültig töltötte a két apró, velencei pohárkát arany szín cognac-kal. Hárman ültünk a kis márványasztalka körül: Sir Forbes Archibald, a ki a »Great Attraction« műhelyéből jött háborut telegrafálni, Jules Verne, Szaszulics Vera, meg én.

Beludzsisztánban történt, a Grande Rue de Pera-n, a Café de la Paix-ben.

A Kaspi-tó mozdulatlan tükrén egy gondola surrant tova. Köröskörül nagy csend, csak a közeli mináretből hangzott fel néha a műezsin szava: »La illah il Allaha!«

Körültünk, mögöttünk, jobbra, balra, elül, hátul, északra, nyugatra mindenütt csak a keletet láttuk magunk előtt.

A tegnapi hasis utolsó atomjai kóvályogtak elfáradt agyunkban. Álmodoztunk, mind az öten. Forbes két angyalarczu, skót plaidbe öltözött gyermekre gondolt; Jules Verne-nek Mathias Sandorf barátunk járt az eszében, a ki velünk járt iskolába a piaristákhoz; Thallóczy Kállay Bélinek egy uj-görög versét rebegte halkán; az öreg Lesseps szendergett csöndesen és Vera, Vera köhen-

tett. A hogy a patyolat keszkenőt elvette ajkától, a brüsszeli csipke tündöklő haván egy rózsza fakadt utána.

Én tizennyolcezer előfizetőnkre gondoltam.

Szendergésemben újra láttam a roppant masinát, a mint okádtá kráteréből a tizennyolcezer példányt. A gépet egy félszemű ciklops vezényelte, a kinek minden mozdulatára, egy-egy szenzáció pattogott ki a gépkolossz méhéből. Egy, tiz, száz, ezer, tizennyolcezer szenzáció, az ördög pilulái. Láttam egy csoda-lapot, mely tele volt szenzációval. A hirdetések, a vizállás, a házépítési engedélyek, a kis lutri, minden szenzációs volt. Az étherben usztam.

Hirtelen erős kar ragadt vállon és rázta össze foszló foszforú csontjaimat. Az álom eltűnt; egy Medzsidjével és Takovával díszített, ismerős alak állott előttem, megszólalván illetéken:

— Horgol járgasz irgett torgot berge larga?!?!

Ez kalidasául van mondva, és azt jelenti, hogy: Éjjel, nappal süssön a nap a hasadra, dicső férfú.

Én beludzsisztánul feleltem neki, keleti udvariassággal:

— Vuszszér regő torkiv.

(A mi annyit tesz, hogy: »a próféta szakállá árnyékozzon be minden ivadékaiddal együtt.«)

Silberer volt, a bátor léghajós.

Bemutattam a társaságnak, mint régi pajtásomat, a kivel együtt jártam bigézni abban a boldog korban, a

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Koroghy is menesztett fel Pestre a multkor egy ilyen sürgönyt Slágererekhez: »Okvetlenül szükséges-e az én megjelenésem is? Népgyűlésen lesz-e mit ennem? Bendő.«

midőn nagyra vágyásunkat a városligeti hatosos ballonk is kielégítették.

A társalgás előbb beludzsisztán, utóbb indián, végül francia nyelven folyt. Mindenki szívesen fogadta. Vera felszólította, hogy értekezzék előbb Jókaival, s aztán tegyen komoly ajánlatot a genfi elvtársaknak, a közelő nihilista-háborura gondolvást. Thallóczy rococodvariassággal ajánlott fel neki még egy tuczat rendjelt, Coppée megígérte, hogy ódát ír hozzá.

Én csak azt mondtam neki törökül:

— El fogom kísérni első légi utján.

— Farewell — felelte Silberer skandinávul, s némán kezét szorított velem.

Tehát fölszálltunk.

Silberer pontosan beállított lapunk fő-kormányzó-ságához. Ámbátor a walesi herczeg, azt messzedrótozta neki, hogy ötezer mázsa sterlinget tesz le lapunk főpénztárosánál, hogy ha ő angol felségével vállalkozik vakmerő utjára a lég kapitánya, a rokonszenves romantikus hős kijelentette, hogy vagy engem visz, vagy lapunk mult évi folyamának egy bekötött példányát, de nélkülünk nem megy. Rótációs gépünk és tizennyolcezer előfizetők parancsolt: követtem Silberert.

Állottam a Cimborasson és keresztül néztem a tizsa-eszlári zsinagóga kulcslyukán: de oly felséges látvány soha sem verődött még retinámra, mint mikor lenéz-

— Elmélkedem néha, a mikor minden állat szomorú. Mi az ördögöt csinálhattak azok az ősi jogoncok, a kik akkor virágoztak, mikor még az órát mutató zsebbeli krumplit nem találta fel az ánglius? Mi a menkűt csaphattak be a nénihez?

— Szegény Cherny bácsi, épen vakáció idején halt meg. Látszik, hogy a régi gárdából való volt, a derék öreg úr!

— Ő már boldog: nem kell többé küzködni — velem a szigorlatokon!

— Ismét kevesebben vannak egygyel, a kik nem olvastak katalogust!

— No ha nem zsákmányolhattam ki a népgyűlést, van reményem, hogy legalább a történelmi kiállításnak vehetem valami hasznát, az igaz, hogy sovány koncz — no de az öreg lelkesül a nemzeti dolgokért!

— Dákó Pista írja, hogy a vakációban a philozopterek adták az urat a népgyűlésen. No, képzelem, Ehenbogh Franczi olyan pofával fog fogadni szeptemberben, mintha legalább is balek jogonc volt, — de hát a törpe csak törpe, ha bércezen áll is.

— Az öregemmel mégis csak összeférek valahogy; ő olyat kérdez, amire nem felelhetek és nem is felelek, én meg tőle olyat kérek, amit adhat és ad is.

— A kis öcsémnek, ha jogász lesz, roppant jó dolga lesz, — milyen pompás öreget neveltem neki!

tem a kosárból s láttam tizennyolcezer előfizetőknek, mint megannyi Babszem Jankót, gomolyogni fel s alá szerkesztőségi palotánk körül, vagy robogni keresztül kasul, akár csak a czirkuszbeli törpék, ama nyolcz fiákerben, melyeket szerkesztőségünk bocsátott a fumeiek rendelkezésére.

A látvány meghatotta Dr. Sipulusz utazó társamat, lapunk másik képviselőjét is. Sőt az edzett léghajós kapitány is el volt ragadtatva. Ő, ki már látott más szeleket is, 18,000 előfizetők láttára elmerengett és gót nyelven káromkodott.

Tizennyolcezer lányira voltunk ama bolygó felett, a melyben »B. Hirlapot« írják, szedik és nyomják. A világyürről nem látszott más, csak mellettünk a nap, mint egy sárga billard-golyó, és alant a földön szerkesztőségi palotánk, mint egy kis cabinet d'aisance. Mi, a három ujságíró, savanyuvizzel akartuk szítani lelkesedésünket, de légi cicerónénk, a kit szerkesztőségi palotánk láttára nostalgia szállott meg, tiltó mozdulattal intett bennünket, hogy hagyjuk a dolgot akkorra, mikor a szállós hegyek közelébe érünk. Silberstein nagyon meg volt hatva.

Mikor elértük a legnagyobb magasságot, a melyre valaha ujság elhatolt, szerkesztőségünk összes tagjai rázendítették, hogy: »Hazádnak rendületlenül. « A »B.H.« földön és léghen egyaránt magyar marad.

Silberstein ekkor úgy találta, hogy már ideje volna leszállanunk. Türelemre intettem. Ugy vettem észre, hogy

Scripta manent.

Szó a szó, mig le nem írják, —
 »Mondtam, vagy sem, biz én nem t'om«,
 De, ha egyszer papiron van,
 Akkor aztán dokumentom.

Jó Boulanger, ha beszél csak,
 Só'sem szidnák, hogy »le vele!«
 S baja nagy most, — Aumale herczeg
 Keziben van két levele.

Jó Boulanger, ez a helyzet
 Kellemetlen, a nagy égre!
 Szidjad, aki megtaníta
 Az írási mesterségre.

De a mi nagy Apponyinknak
 Sorsa ime közös veled.
 Ó is irt a Janszky-ügyben
 Nagy titokban egy levelet.

Megirta, hogy nem rebellis,
 Jó érzelme nem hiányos,
 Megirta, hogy jó pecsovic, —
 És a titok most nyilvános,

S hol népszerűsége nyugszik
 Ez a levél most a kripta. —
 Jobb csak szólni, jobb nem írni —
 »Verba volant, manent scripta.«

vezérszerkesztőségünk közigazgatási szakosztályának főelőlülője a titkon élvezett savanyuviztől kolerát kapni készül. Ha itt találna meghalni, 18,000 lábnnyira a föld színétől! Milyen szenzáció volna! Léghajónk és előfizetőink kétszeres magasságra emelkednének.

Fájdalom, a krízis elmúlt, s Silberstein azt állította, hogy nem lehet »excelsior.« Mi ujságírók, kiszórtuk lapunk öt évi folyamának összes példányait, kedves meglepetésül embertársainknak, s egy kissé a végből is, hogy ballonunk még egyet emelkedjék. Akár csak egy kis szalmát dobtunk volna ki, ballonunk ott volt, a hol előbb.

Silberstein erre komolyan hozzá fogott a leszál-láshoz. Kidobtuk a vasmacskát, sőt Vas Borona csevegő és dolgozó társunkat is, a ki héber és kháld nyelven könyörgött kiméletért. Ridegek maradtunk, mint 18 bonczoló kés, s minden, a mi vas volt, vasmacska, vas borona, sőt egy kis vastuskó is, repültek lefelé.

Repültünk mi is; minden percz közelebb hozott rotáció gépünkhöz. Alattunk már szemmel láthatólag nyüzsögtek az előfizetők, a kiknek láttára földi örömmel kezdtem kiabálni, előbb mongol, utóbb csuvasz nyelven:

— Jánzszi... Edelsheim... királyi kézirat... szenzáció... Tizennyolcezer...

Nem hallottak.

Egyszerre azonban azt látom, hogy apró emberek kapaszkodnak a vasmacskába. A Cohn currens szerkesztősége volt. Nem hagyta őket az irigység.

TUDOMÁNY.

A Kuruzslók Országos Egyesületének alapszabályai. *)

Az egylet célja az emberi nemet boldogítani akkép, hogy nagy tömegeket segít át a hindu paradicsomba, a Nirvánába.

Az eszközök igen egyszerű műtétékből állanak.

Egyleti tagok azok lehetnek, a kik valami ipar-jogosítványt felmutatni képesek. A jövő évtől kezdve azonban csak azok, a kik kimutatják, hogy valamely egy-leti tagnál legalább két évig vendégfogak, műszerek vagy ruhák tisztításával és egyéb orvosi teendőkkal foglalkoztak. Csak ilyennek lehet ezentul orvosi praxist szerezni. Az említett gyakorlati kurzus később három évre fog emeltetni, mert a tudomány halad. Az 1890-ik évtől számítva csak olyanok léphetnek az egyletbe, a kik írni és olvasni tudnak.

Egyleti vagyon beszerzése céljából kötelesek a tagok a letört fogakat és kiszakadt állkapczákat az egy-lethez juttatni, hogy azok spodium-gyáraknak eladatván, tekintélyes tőke keletkezzék.

Az egyleti organum czime lesz: »Borotva és Harapófogó.« Dolgozó társak csak egyleti tagok lehetnek. Ők fogják czikkeiket egy felfogadott fogalmazónak diktálni, a kinek fizetése ingyen gyógykezelés az Egyesület költségére.

(Ezeket az alapszabályokat — fájdalom — még mindig nem látták el a kellő záradékkal.)

*) Legjelesebb kuruzslóink, mint értesítnek, egyesületet alapítanak. Már az alapszabályokat is kidolgozták, válják kedves egészségükre. Munkálatukat a következőkben ismertetjük.

Igy jutottunk a földre, a hol már csak jó barátok fogadtak.

Egy alak közeledik felénk s bemutatja magát:

— Én a 17918-adik előfizető vagyok, Kis-Tétény, utolsó posta Promontor.

S kezet szoritott velünk, ujságírókkal. Láttam, hogy Silbersteint megcsapta az irigység lehe.

*

18 perczet töltöttünk előfizetőnk vendégszerető házában. A rotáció gép parancsolt, meg kellett szöknünk.

A hogy Silbersteinnal átsurrantunk egy kis udvari szobán, egy bölcső előtt találtuk magunkat. Két kis Murillo-angyalka szendergett benne, két kis előfizetendő.

A léghajó fanyarodott szívé vándorai újból érezni kezdték a föld varázsát. Keblemből fohász tört elő, s elérzékenyülten tettem a bölcsőbe lapunk utolsó számának nyomdafestéktől és könnyeimtől nedves példányát.

Pestre indulóban Silberstein, a ki megirigyelte tőlem az ujságíró mesterséget, egy cikket adott át, melyet, úgy mondta, magyar nyelven irt. Mikor kibontottam a csomagot, láttam, hogy egy egész könyv. A czime így szól: »Egy budapesti Don Juan«, írta Ötvös (Silberstein) Adolf.

Ebben a primeurban csak a mi tizennyolcz ezerünk részesülhet.

T. B. EFENDI.

POZSONYBÓL.

K. T. Exlencz, mink a baronn von Eibischeitggal vivát gyaltyuk, hoty nem eresztede preschpurgi diatterbe Pudibestpull a tremdete sauspüller banda. Dreimal hoch!

Tönődések.

Seiffensteiner Solomontól.

— Tonálok én nadjon természetes a hotározatot München-től meg Berlintül: 30 fok meleg és ebdöh — sak nem leheti máskép!

— O királyi leiróttól jotja nekem eszembe edj mósele. Prédikálto edjszer o rabbinos, hojd küll tenni jót. O prédikácziön otán oz Izidor Veilchenblüth, oki volta edj nadjon rossz ember kérdezte o robbinos: »Kedves rebeleben! hodjan küll tenni jót?« —

»Gandaljan a szegénygre!« — mondta neki o robbinos. Erre fogta mogának az Izidor Veilchenblüth oz első leg-

jobb szegény, hozovitte és ledöttete oz odvaron egy lócra. Aztánd hogyto megteriteni mogának oz osztol, hozatott jó ételek és evett. Es volohángyszor evett edj jó falat, — mindig kiobálto oda o szegénynek: „Gandalok mogára szegény!”

— Én gondolok, hodj ha Tisza leküszönte vóna, akkor sok madjar ember felküzöntötte vóna ütet.

— München bizemosan azért otasította vissza o meghívást, mert nem tudta kit otasítani ide — II. Lojos mondhatna hodj miért?!

— O királyi kézirottól lehetne mindenki megelégedve, hiszen igen szépen von megirva!

— O helyzet volta nagyon süttét, o fiotolság okorta o sütétségben Tiszának fáklás zenét odni, de mikor o kézirottól kiderölt, el is maradt minden!

Juczi Marienbadban.

Nagyon jól kinéz a nagysága. Annyi sárba hentergett már és annyi egri vizet öntött magába, hogy hussá, vérré vált benne. Már most befejezte nála a kurát a doktor ur, meg a kis kapitány is. Én kiadhatom neki erre a czajgniszt.

A pantofli is, akit a boltban vettünk, meg van stikolva, mundérozva; nagy öröme lesz benne a nagyságos urnak, aki oda át fogyasztja magát Marienbadba.

A nyakkurát ottan tartjuk, parancsolta a doktor. Át is megyünk. Hiszen bemutattuk már mind a huszont toallettünköt; mi keresni valónk is volna már a franciaia fürdőben?

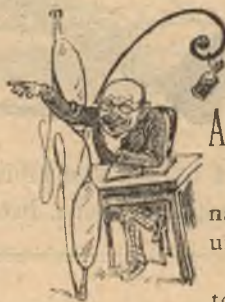
Ha én volnék az oda való fődoktor, kiadnám parancsolatba: azok a halovány dámák ne merjenek toalettet hozni magukkal ide. Ugy egymásra licitzálnak a sok drága csipkével, hogy attul betegszenek meg. Ha mi föl-vettük a tejföls krémruhánkat: piros lett a giftolástól a többi. Meg ha azok cocottéroztak skarlátos bársony sleppel, rózsaszin atláczoos viganóval: mink sárgultunk bele, ugy benajdoltuk őket. Ha ők zöldet hordtak, mink kékültünk a méregtől — ha kékbe jártunk, őket zöditette a sárga irigység. Nincs az a szivárvány, aki több színt jádzott volna, mint amennyit mink a gyógyító beteg promenádé alatt.

A nagyságos ur a vasutnál rengeteg rózsá bukétával várt minket. Nagyon meglapult — de mikor a Klingernél a másik szobában véletlenül a turnéromat csipkódta, ugy ráütöttem a kezire a nagysága miderével, hogy még jobban meglapult — mert én tugendhaftos lány vagyok, ha rossz bajspilt látok is magam előtt. Aztán a nagyságos ur mindig csak igér.

Jesszusom, mennyi kövérség egy helyütt! Nem térnek egymáshoz a hasuktól. Van olyik, aki tiz esztendő óta nem látta a térdjét — már hogy a maga térdjét.

Nagyon kómis, hogy itten az izralita uraságok is a keresztes kuthoz járnak — a krajczbrunnára. Bévülről meg is körösztükönnék mind azzal az ekelhaftos vízzel. Én az ujamot se mártanám bele. Éhomra meg mind zoltárt szednek magukba a kurgasztok, hogy kiüblöges-sék vele a bünös lelküket. Hegyibe mingyárt olyan lusztigos polkát fújnak, hogy nem maradhattam ruhig. Illegettem is magamot a muzsika-pajta mögött. Nézték, főképpen az urak; hunyorgattak is felém, hogy »fesse ingárin« — amire én csak nóblissan pittyesztettem az ajkamat. Nem hozzátok szabtak engem, pohos gavallérok! Azt tudták, egy rongyos virágbokkrétával levesznek a lábamról, mikor a kolomádén ott a sok smukkos, csipkés bolt. Oda se néztek neki, — hát én se. Mer azér hogy szegény lány vagyok, vannak nekem is princípáim.

Inkább kijárok frajos óráimban a panarámába, ahol a főtisztelendő méltóságos Malomszeghy püspöknek a Pista huszárja is rendesen ott van véletlenségébül, amikor eprészek a Hirtenuha mögött. Ott azután elbeszélgetünk, mégis mennyivel különb otthon lenni a magyar hazába, amire ő mingyár föladjá a szót, hogy persze de nagyon, és eszi a szentemet, meg az imádságos kis számot, angyalának fogad — mitánvort ugy beszél, amint egy püspök huszárjához illik. De azért hant fon put-tony — nem bizok egészen, mert hejh, hamissak az férjfiak!

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Az indusok igen hosszú életűek, náluk a nagyapa rendszerint tuléli összes unokáit.

— A japánoknál mindig az idősebb testvérré száll az örökség; hogyha nincs: a fiatalabb örököl.

— Hogy Xerxes serege hány emberből állhatott, azt ma még nem tudjuk. Egy tudós kiszámította ugyan, de csak — a felét

— Barátom, maga oly nesztelenül mondja feladatát, mint egy szobor.

— Minden gyermek meg tudná mondani, hogy a szája különbözik a farkától.

— Ezen állatok többnyire hímek vagy nőstények.

— A vízahólyagot használják ipari czélokra, gyógy-czélokra, mint kristályokra s más ily levezekre.

— A marha-epét egyes orvosok rendelik. Rendelik azért, hogy expediáltassék.

— Némely állatok hang által adják tudunkra örömlüket, mint pl. a kutya farkával.

Vendéglátás.

Moritz Tulpenthal: De odjan, hodj adhatsz tíz vendégnek edj pohárt, Szál kám ?

Száli Tulpenthal: Mér, hiszen csak nem fogják mindnyájan edszerre inni, Möriczkám ?

Ruczaháti Tarjagos Illés ur hazaffyas pohárköszöntései.

Urram, urram nagyságos Ábrányi Emil urram, vitéz lantos, lánghev költő, pécsi dalár, dücső honfitársam, nemes magyar vitéz harczos, szállok az urhoz!

Minden igaz hüven érző szívkebel érzi a magyar keserü-savanyú helyzetét, a melyben az ágyú golyók előtt is tánczó bátor honfit a mélabú-gond lepi el és ügyekezik kisegíteni ezen sötét sűrű félelmes helyzetből! Nagyságod vitéz

lantos uram öcsém is a tett síkos mezejére lép, hogy a 24 ágyútorok szülte golyók által érintett és széjjel

rogyott, még most is élő, sajtó kebelü derék honfitársakat megvigasztalja! Emlékezzék nagyságod, aki Petőfivel egyszerre 36-onként irogatta 1848-ban azokat a vért lángba borító, kebelt bátorító hős költemények ezreit, az az ismeretlen hős lantoló az én szerény magam valék! Tudom mi az, a lant mohos húrjai közül hangot kicsiklandozni, miért is kívánom, hogy nagyságos urram öcsém sokáig éljen lantjával a gyászba borult nemzet sajtó kebelét vigasztalni és bebizonyítani azt, hogy daczára az elharapódzott honellenes repesztő gondolatármányosság csillagának, vannak igaz czilindertelen magyarok, akik azonképen gondolkodnak mindétig, mint a szabadság békés háborújában elvérzett dagadó kebelek!

(No no, Jóska, tudom mi van a lajblí zsebedben, ide csak egy porció csutakot!)

Apró hírek.

± A királyi kézirat után is akadnak népgyűlések amelyek elfogadják a borsodi peticiót. Ezek, úgy látszik, borsódot akarnak törni a Tisza orra alá.

* * *

→ Magyarország ősi czimere lényeges változáson ment keresztül ebben a kánikulás időben. A négy folyó kiszárad; a kettős kereszt helyett megőrül az arató, ha szimplát ad a buza, — csak a Táttra-Máttra-Fáttra maradt meg: oda menekül a nagy hőségtől egész Magyarország.

* * *

‡ Mély rágalom, hogy mi németfalók vagyunk! — Hisz a németek teljességgel élvezhetetlenek!

Sanyaró Vendel nyögései.

— A mult héten még úgy voltunk, hogy a királyig felviszszük ügyünket — no, de hisz mi is csak írásbeli elégtételt kaptunk volna.

— Ki hitte volna, hogy még a mi átkozott elnökünket is fogjuk dicserni, — hja nagy ur a kenyér!

— Sejttem, hogy azért adták meg a rendes díjját, mert a főnök urnak valamennyi rokona pék.

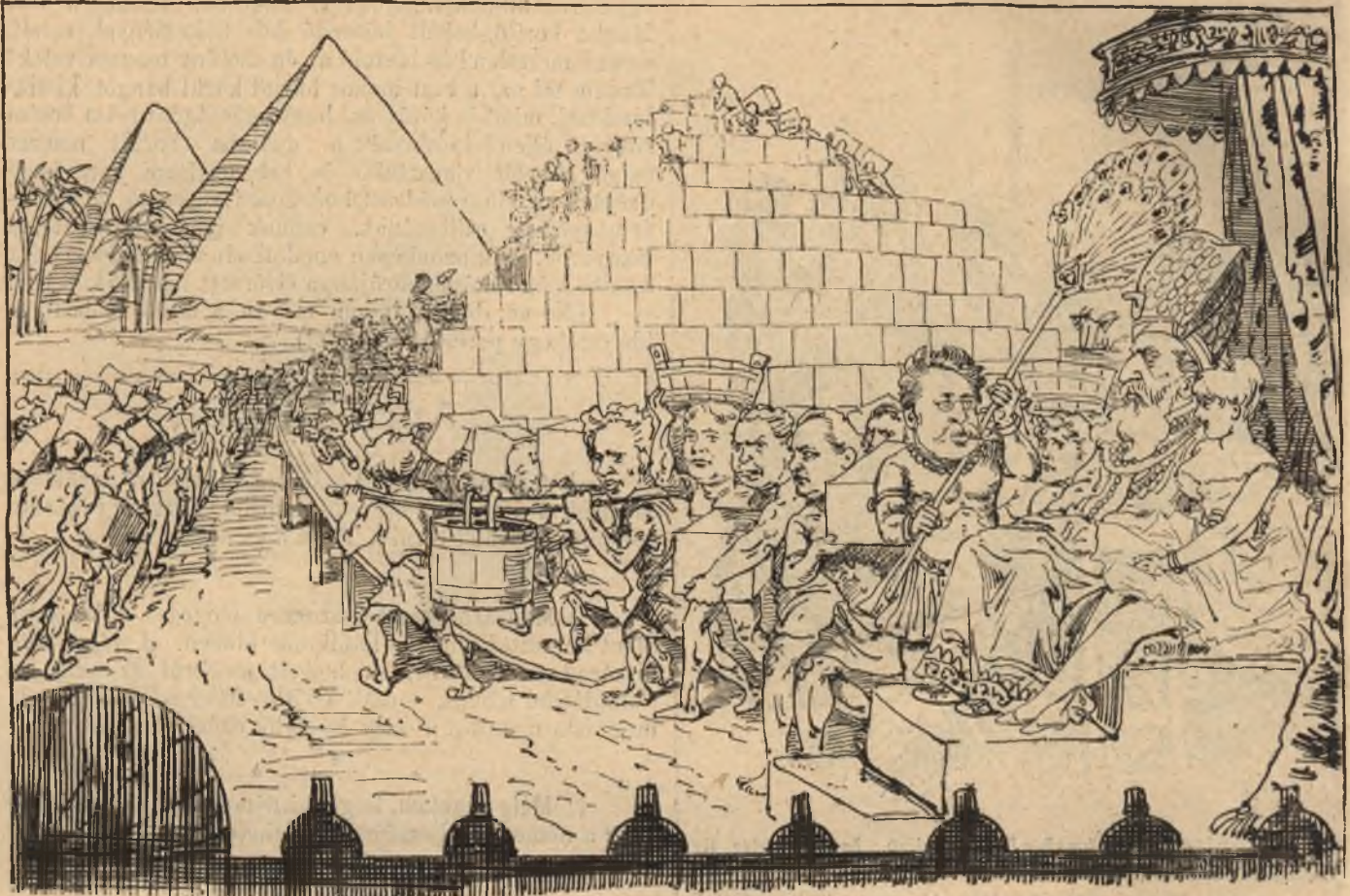
— No de az biztos, hogy Fabinyi ő exja, a kinek most ezer ajak nyög halát, ellensége a kofáknak, meg a pékeknek.

— Ha a léghajósok diurnisták lennének, akkor könnyen repülne a léggömb.

— Kérdi minap a Franczi, mi a különbség köztünk meg a Silberer között? Nem sok, mondok, az is a levegőből él, mink is.

— Menü a meztlábasnál. Első tál: pattogatott, második: kifőtt, harmadik fogás: sült kukoricza.

Az „Ember Tragédiája“ az operaházban.

Paulay-Luczi fer. Felséges ur, aggódba kérdi néped,
Vajon mi az, mi a nagy Pharaot
Nem hagyja trónja vánkosán pihenni?
Mért áldozod fel a nap kéjeit,
Az éjnek édes dlomképeit,
Es nem bizod gondját nagy terveidnek
A rabszolgára, a kít az megillet.

CYCLOPEDIA.

Csatangol = Waterloo. — Vigadó = Tisza Kálmán
(jókedvü adakozó.) — Csődör = tömeg gondok. — Gazeuse
= vén hunczut. — Óhaj = czopf. — Vajudni = kö-
pülni. — Túró = vakond. — Csalogány = svindler. — Csu-
ka = börtön. — Bigamia = csiga. — Takarmány = fodö-
zet. — Okmány = kifogás. — Irodalom = papirhulladék. —
Sipka = füttyülő. — Kantár = férfi-meeting. — Bakó =
kocsis. — Képmutató = panorámás. — Korlát = pápaszem. —
Sintér = vasut. — Fügöny = akasztófa. — Körte = ron-
deau. — Vadkan = kannibál. — Tükör = szabóműhely. —
Hadur = nem moll. — Arabella = szép menyasszony.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Marienbad. Telegram ment
a kívánt szöveggel. Az utólrhe-
tetlenül kedves levélnek nagyon
megörültünk, de még jobban fo-
gunk örülni a viszontlátásnak. — Salamon. Uton van, eddig
nem tudtuk a pontos adresset. — B. (Miskolcz.) Köszönet. A
mult hetieket nem találjuk; a ki tudna róla, az most prózában
irt költeményeket küldözget be hozzánk a hegyek közül, s nem
törődik mások kézírataival. Viszontlátásra — a jövő héten. —
Több kéziratból a jövő számban.

Felelős szerkesztő CSICSERI BORS.

Vadász Sport-czikkék.

Jó minőségű belső **Lauchester vadász fegyver** 22 főtől, finom drótsóvel 30—80 frtg. **Leuchester vadász fegyverek** 18 főtől, finom drótsóvel 23—80 frtg. **Egy és két csövű könnyű kis caliberű mál és fu fegyverek** 21 főtől 40 frtg. **Új Colt-féle ismétlő fegyver** 81 frt. **Birtos tollenyek**

Lauchester	L. Leuchester
18-os 18-as	18-os 18-as
sírga 1 10 1 25	sírga — 90 3 10
róz 1 30 1 50	xöld 1 11 1 30

Lőportörök kettős árral 2—5 frtg.
Töltényszerény 150—300 db töltényre 7—10 frtg. Töltényövek 1 80—7 frtg. **Vadász táskák** 4—12—15 frt. Fegyverszék 4,50—10 frtg. Kemény fegyver-székény 8—12 frtg. **Vadászológatók** a vadak

han jít utóválop — 60—2 frtg. Aczél rókafozó 2 60. Kutyá nyakravaló 1,40—2 50. Kutyá idomi ó nyakravaló 1,50—6 frtg. Kutyakorbács — 80—4 —. Kutyá s ipok és vadász kúrtók — 40—8 frtg. **Vadász Gamaszok** 4,50—8 frtg. **Vadász szék** 4—10 frtg. **Vadász kulacsok** 1—5 frtg. **Vadász kék** 1—5 frtg. **Kandós gyufatartó** 8. krtól. Berendezési pinczetek 2, 4, 6, 8 üveggel 6,71—13,75. Étező kosarak berendezve 17.—. **Vadász tőp** 2,50—15 frtg. **Pontozó járó erős vadász remontor** 6ra 9.—. **Vadász tap** 6sapka 2.—. **Vadász cipő** 1—1,30. **Erős vasfogas és kampókkal** 2.—. **Zöld posztóval bevont rőbla vadász** kellek elk lyezékre 30.—. **Főbort puha lővézet** begyakorládoz vagy apró mndarokra 7—35 frtg. **Hírszószelvények** 4—20 frtg. **Lovagló szerek**, angol díszbőr nyereg 15—30 frtg. **Vívó eszközök**, 10 nasterék nagy választékban. **A-jegyzéket** bérmentve küld. **Meg nem felelő tárgyakat** vissza vesz

KERTÉSZ TÓDOR

BUDAPEST, Dorottya-utca 1 szám. 110

Járványos betegségeknek

a legjobban ajánlott egészség ital

legjobb asztali- és üdítő ital,

kítűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

A LEGJOBB

CZIGARETTA-PAPÍR

A valódi

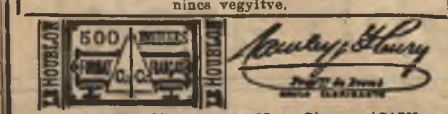
LE HOUBLON

francia gyártmány.

Gawley és Henry-től Párisban.

Utánzásoktól mindenki óvatik. 87

EZEN PAPIROS DR. POHL J. J., DR. LUDWIG E., DR. LIPPMANN E. urak,

17, rue Bénois, 4 PARIS

Az ATHENAEUM könyvkiadó hivatalában (Budapest, Ferencziek tere, Athenaeum-épület) s általa minden hítelei könyvtáránál, (Bécsben Szelizszi Györgynél, Stephans-platz 6) kapható:

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA

Dramai költemény.

Írta: **NADÁCH IMRE.**

Népiés kiadás.

☐ **A költő arcképpel.** ☐

Kis 8-adrét, 194 lap. Csinos vörö vázontba kötve

Ára 50 kr.

55 krnak előleges postautalvánnyal beküldése után a könyvet bérmentesen küldjük.

ROUGONÉK SZERENCSEJE.

REGÉNY.

Írta: **ZOLA EMIL.**

Fordította: **Tarnay Pál.**

Kis 8-adrét, 493 lap. Ára 2 frt. 2 frt 10 krnak postautalvánnyal való előleges beküldése után a könyvet vidékre bérmentesen küldjük.

Perfect mosógéppel (szabadalmazott Buxbaum-féle)

A cs. kir. kizárólag szabadalmazott Perfect mosógép 100 darab fehérművel, mindenféle nagyságú, 3 óra alatt, kifogástalan tisztán egyedül csak serdés és szappannal. Csapkötés és durvább fehérművel egyedülleg a egyszerre moshatóak. A csapko éretlen szára, hát még a fehérművel nyílv keveset szerez, és elfogy a fehérművel teljes megkímélés. A kizárólag, vendégek, szállodák, kórházak, mosók stb.-nél rendkívül megkímélés. Kérlek ki a fa, szén, ide napiból stb.-ben. Ára a teljesen felszerelt mosógéppel 32 frt. Kiszállítás vagy üzemeltetés mellett. Jótállás: A cs. kir. kizárólag szabadalmazott Perfect mosógép minden ellenérték nélkül visszatérítik, ha az a róla mondandóknak mindenben meg nem felel.

A cs. kir. kizárólag szabadalmazott Perfect mosógép gyári raktára **BUXBAUM J. R., Bécs, II., Czernigasse 4.** 107

DEHAUT LABDACS

Ezen növényi hashajtó-szer elmentében más hashajtó-szerekkel, csak akkor működik jól, ha igen jó tápláló étellekkel és erősítő italokkal, u. m. bor, kávé, tea, jó húslevesrel stb. vétetik be, a bevételre bármely órá választható. Különösen ajánlatik a **rosz gyomor-, máj- és epebántalmaknál; vértolulás, főfajás s aranyér, elnyálkásodásnál** s általában a **gyomor s epetisztítására.** — Egy doboz 50 db.) Ára 2.50. Kis doboz (25 db.) 1.50. Vidékre 2.70 vagy 1.70 beküldése mellett bérmentve.

Főraktár Magyarországra nézve:
Budapest, TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerháza
 Király-utca 12. sz. 105

Cs. kir. szab. Dr. GÖLIS egyetemes emésztőpora.

Eddig még utol nem éretett hatására nézve az emésztés és vértisztítás terén, s a test táplálása és erősítésére nézve. Naponként kétszeri ésoakáig folytatott használat mellett valódi gyógyszerre válik számos, még makacs betegségekben is, mint p. o. emésztési gyengeség, gyomorhurut, gyomorégés, a gyomor túlterhelése, ideggyengeség, mindennemű aranyeres bajok, sárgaságban, időszakos főfajások, férges és köves betegségek, tulnyálkásodásban stb. Ásványvizgyógyomónál ugy az előtti, mint annak használata alatt, valaniat utólagosan gyógyszerül is kítűnő szolgálatot tesz.

Bevételi módja: Étkezés után egy kávés kanállal, gyermekeknek is adható.

Egy nagy doboz ára 1.26., egy kis doboz 84 kr.

Főraktár Budapest **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerháza.

A hamisítástól megóvás céljából figyelemztetek mindenkit, hogy a valódi egyetemes emésztőpor dr. Gölis pecsétjével van szálrva s minden doboz a védőbélyeggel s kívülről ily czímmel van ellátva:

K. k. concess. Univ.-Speisen-Pulver des Dr. Göllis in Wien.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti **Bukovay Absentius** ősjogoncz.

12-ed rétv 130 lap. Ára 1 frt, melynek előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a könyv bérmentesen küldetik meg.

A **»Borszem Jankó«** népszerű alakjainak egyik legnépszerűbbike, melyben találó gúnnyal van ostorozva a tanuló ifjuság azon része, mely a fővárosban csak a szórakozást keresi és vajmi keveset gondol a komoly munkával, a »politikát« nem a könyvében keresi, hanem az utcán üzi s annyit van a kávéház zöld asztala mellett, hogy mire a vizsgáló tanárök zöld asztala elé kerül, elfelejti a slábert, s mert itt minden thesis roszt kártya neki, elbukik itt is.

De száraz, ünnepies intésekkel nem fogunk ki a hibán. A humor mezébe kellett öltöztetni a jó tanácsot, a szellemesség csillámaikat himezvéen rája.

Bukovay Abszi mondásai példaszertűvé váltak, a mi hatásukat fényesen bizonyítja. — Reméljük, hogy nyilatkozatainak javát egy díszes pakliba gyűjtve, kedvében járunk mindazoknak, akik kedvöket lelik az igazi elmésségben, eredeti észjárásban és jóízű tréfában.

Ágai **Adolf Porzó** tárczalevelei. Rajzok a társaséletből, a család köréből, uti-vázlatok stb. Új olcsó kiadás. Két kötet 3 frt.

Gyöpre magyar l Válogatott kortesfogások, nóták és választási tréfák. Vasvilával összegyűjtötte Duha j M a r c z i nyugalomba döntött kortesvezér. Kiadja és eébe osrdít N o m o s M o k á n y B e r c z i 1 frt.

Budapest (1886.) Nyomatja a kiadó-tulajdonos: A t h e n a e u m irodalmi és nyomdai részvénytársulat.